

พฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนของนักเรียนชายโรงเรียนอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
INJURY PREVENTION BEHAVIORS AMONG MALE STUDENTS OF A VOCATIONAL COLLEGE,
BANGKOK METROPOLITAN

สติมา มาศผล 4836041 PHPH/M

วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกการพยาบาลสาธารณสุข

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : พัทธพร เกิดมงคล, Ph.D. (Nursing), พิทยา จารุพูนผล, พ.บ.,อ.ว. (ระบาดวิทยา), ขวัญใจ อำนาจสัจย์เชื้อ, Ph.D. (Nursing)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดการบาดเจ็บในโรงเรียน การรับรู้อุปสรรคต่อการมีพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน และการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการมีพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน นโยบายด้านการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนจากครูและเพื่อน กับพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนและศึกษาปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน

เลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 150 คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนระดับปานกลาง การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดการบาดเจ็บในโรงเรียน การรับรู้อุปสรรคต่อการมีพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน และการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการมีพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน นโยบายการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนจากเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .204, .325, .371, .228, r = -.174, p\text{-value} = .05$) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนและการได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนจากครู ไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการมีพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน และนโยบายด้านการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนได้ร้อยละ 20.4 ($R^2 = .204$)

จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า การส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนควรพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการมีพฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียนของนักเรียน และการมีนโยบายด้านการป้องกันการบาดเจ็บของโรงเรียนจะให้นักเรียนมีพฤติกรรมป้องกันการบาดเจ็บที่ดีต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมการป้องกันการบาดเจ็บในโรงเรียน / โรงเรียนอาชีวศึกษา / นักเรียนชาย / การรับรู้
ความสามารถของตนเอง / การรับรู้โอกาสเสี่ยง / การรับรู้อุปสรรค / นโยบายด้านการป้องกันการบาดเจ็บ

INJURY PREVENTION BEHAVIOR AMONG MALE STUDENTS OF A VOCATIONAL COLLEGE, BANGKOK METROPOLITAN

SATHIMA MASPOL 4836041 PHPH/M

M.Sc. (PUBLIC HEALTH) MAJOR IN PUBLIC HEALTH NURSING

THESIS ADVISORY COMMITTEE: PATCHARAPORN KERDMONGKOL, Ph.D. (NURSING), PHITAYA CHARUPOONPHOL, M.D., (DIP THAI BOARD OF EPIDEMIOLOGY, KWANJAI AMNATSATSUE, Ph.D. (NURSING)

ABSTRACT

This cross-sectional study was conducted to describe injury prevention behavior, its related and predictive factors among male students of a vocational college, Bangkok Metropolitan. A total of 150 male students were recruited using simple random sampling technique. Data was collected by using questionnaires.

It was found that most male students reported moderate injury prevention behavior. According to Pearson Moment Correlation, self-efficacy ($r=0.37$, $p\text{-value}=0.05$), perceived barriers ($r=0.32$, $p\text{-value}=0.05$), perceived risk ($r=0.20$, $p\text{-value}=0.05$) social support from friends ($r=0.17$, $p\text{-value}=0.5$) and school policy ($r=0.281$, $p\text{-value}=0.05$) for the male students towards injury prevention were statistically related to injury prevention behavior ($p\text{-value}=0.05$).

In addition, Stepwise regression analysis revealed that self-efficacy and preventive policy jointly predicted injury prevention behavior among male students of the vocational college, accounting for 20.4% of variance explained.

The findings suggested that a school-based injury prevention program should be developed, aiming at self efficacy improvement. Additionally, school policy should include injury prevention in order to reduce the risk of injury.

KEY WORDS: INJURY PREVENTION BEHAVIORS / VOCATIONAL COLLEGE / MALE STUDENTS / SELF-EFFICACY / PERCEIVED BARRIERS/ PERCEIVED BENEFITS / PERCEIVED RISK / PREVENTIVE POLICY